

عنوان مقاله:

بررسی انتقادی ضبط و شرح بیت هایی از شاهنامه

محل انتشار:

مجله تفسیر و تحلیل متون زبان و ادبیات فارسی (دهخدا)، دوره 13، شماره 481 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

محمود رضایی دشت ارزنه - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران.

محمد حسین کرمی - استاد گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران.

شهلا آموزگار - دانشجوی دکتری گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران.

خلاصه مقاله:

شاهنامه فردوسی بزرگترین و ارزشمندترین حماسه ملی ایران است که برخلاف ظاهر آسان نمایش، ژرفایی بسیار تودرتو و پیچیده دارد، طوری که با وجود شرح ها و گزارش های مکرر شاهنامه-پژوهان، هنوز درباره بسیاری از بیت های آن اتفاق نظر وجود ندارد. در این جستار با روش توصیفی تحلیلی، پس از واکاوی برخی از بیت های شاهنامه ویراسته جلال خالقی مطلق و طرح دیدگاه شاهنامه پژوهان درباره هر بیت، روشن شد که گزارش برخی از بیت ها به سامان و مفهوم نیست که این ابهام یا از عدم توجه کافی به بافت متن ناشی شده و یا نارسایی گزارش بیت، ناشی از ضبط نادرست یا مغشوش یک واژه یا عبارت در بیت است. از این رو، هم به بررسی انتقادی ضبط برخی از بیت ها پرداخته شده و با توجه به قراین متعدد، نویسش موجه تری پیشنهاد شده است و هم پس از بررسی انتقادی گزارش برخی از ابیات و بازنمودن نارسایی این گزارش ها، کوشش شده که با توسل به منابع درون متنی و برون متنی، معنای درخورتری ارائه گردد.

کلمات کلیدی:

شاهنامه، جلال خالقی مطلق، بررسی انتقادی ضبط و شرح ابیات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1301418>

